

[Simonsen.]

anstaltning, som fortjener Paaskønnelse, men jeg kan ikke indse, hvorfor man ikke gaar videre.

Medens jeg saaledes er ude paa Vandet med den højtærede Trafikminister, vil jeg gerne berøre et andet Spørgsmaal, nemlig det, som er kendt under Navnet „de jydsk Havnetakster“ eller, mere populært, „Den jydsk Havnestrid“. Jeg ved, at det er et Spørgsmaal, der er Brændstof i, men jeg vil paa Forhaand sige, at jeg agter ikke at puste til Ilden, jeg agter ikke at blande mig i den Skyttegravskrig, der har udviklet sig mellem de 2 Havnegrupper. Tværtimod, hvis man ved en Omtale her kunde bidrage til, at der blev roligere Forhold, vilde ingen ønske det mere end jeg. Det forekommer mig ogsaa, at en Sag, som sætter Lidenskaberne i stadig stærkere Bevægelse, og som skiller saa stærkt ude i Landet, i Virkeligheden fortjener at blive omtalt her. Jeg vil for mit Vedkommende ikke rette Bebrejdelse mod nogen af Parterne; jeg erkender, at de mindre jydsk Havnes Bestyrelser har baade Ret og Pligt til at arbejde for deres Havnes økonomiske Interesser, for at skabe en økonomisk Drift, saaledes at det kan undgaas, at Skatteborgerne i de paagældende Havnebyer direkte kommer til at bidrage til Havnenes Drift; de kan jo sikkert have nok at betale til i Forvejen. Men denne Strid har nu varet saa længe, at jeg synes, det var heldigt, om der kunde blive gjort Skridt til at gøre en Ende paa den, og jeg tror, at hvis der fra Ministeriets Side var vist lidt større Interesse og lidt større Smidighed, vilde det have været muligt at passe de forskellige Forhold sammen, saaledes at det kunde vække nogenlunde Tilfredshed og blive nogenlunde retfærdigt for de forskellige interesserede Parter.

Men den særlige Grund til, at jeg fremdrager Spørgsmaalet her, er en Artikel i „Aarhus Amtstidende“ af 10. Oktober 1928, en lokal Artikel, som netop omtalte dette Forhold og kritiserede den bestaaende Ordning meget skarpt. Da hele denne Sag henhører under Trafikministerens Afgørelse, og da Trafikministeren har opretholdt den Ordning, som har givet Anledning til Kritikken, kan det jo ikke undgaas, at denne stærke Kritik i Regeringsbladet „Aarhus

Amtstidende“ ogsaa maa berøre, for ikke at sige ramme Trafikministeren.

Jeg skal ganske kort referere Indholdet af den nævnte Artikel i Amtstidende. Den skildrer, hvorledes en oversøisk Damper egentlig var bestemt til Aarhus for at løse en Del af sin Ladning. Den havde en Last paa 400 t til Aarhus, og den havde en 200—300 t til Norge, medens Resten af Ladningen skulde til Aalborg. Forinden Skibet var naaet ind i Aarhus Havn, var Rederiet blevet underrettet om, at hvis Skibet gik til Aarhus Havn og lossede de 400 t — altsaa en ubetydelig Del af den store Last —, vilde det betyde, at Skibet skulde betale dobbelt Havneafgift af hele sin Last. Som Følge deraf havde Rederiet gennem Radiomeddelelse foranlediget, at Skibet udenfor Aarhus Havn vendte om og gik til Aalborg og saa deroppe lossede de 400 t til Aarhus og de 300 t til Norge og saa i øvrigt den øvrige Last til Aalborg. Det vilde være uforstaaeligt, hvis man ikke gør opmærksom paa, at der er den meningsløse Bestemmelse, at naar et Skib med Partsladning losses en mindre Del af Lasten i Aarhus Havn, skal der betales Havneafgift for hele Lasten. Det vil altsaa i dette Tilfælde sige, at Skibet vilde være kommet til at betale Afgift af hele Lasten i Aarhus Havn og samtidig af langt den største Del af Lasten i Aalborg Havn. Nu gik det imidlertid saaledes, at da Skipperen kom til Limfjorden, opdagede han, at det hele var een stor Havn, og saa frigjorde han sig helt for Havneafgiften af de 300 t til Norge; dem lossede han i Lægtere paa Limfjorden. Saa sejlede han med Lasten til Aalborg, og de 400 t blev sendt til Aarhus i Lægtere og smaa Skonnerter, saaledes at Aarhus Havn og Havnearbejderne der i Virkeligheden fik deres Fortjeneste af den Del af Lasten, der skulde blive i Aarhus. Men at man har en Ordning, som tvinger Skippere til at manøvrere saaledes, at de ikke kan gaa til hvilken Havn de vil og losse, det synes jeg enhver maa kunne indse er meningsløst. Jeg forstaaer godt, at der kan være modstridende Interesser mellem de mindre jydsk Havne og Aarhus Havn, hvis naturlige Betingelser er bedre; det kan man ikke være blind for, og netop derfor fortænker jeg heller ikke de mindre Havne i, at deres